

ÊÀË² ÄÓØÀ ÃÀÂÎÐÛÖÛ ÂÄÐØÀ Ì ÄÛ Ì²ØÀ ÆËÎ ; ÊÀ Ì ÑÂΒÒËÀ

Ï ðà äçÿäîç íà òîëüë³ íà Äçÿäü

Ç³ííäü í äí, Ì äíñëäÿ ñóííëä³ ÿ Ñòäíëä³-à çëääç³- èä ää-äðóíó-çñííäí³í íää íä- çääë "Íàø ù äçÿäü". Äíñóäí³ ÿ ððÿçó äóç ð³ñííäíí³ë, óðä- äæÿíäó Ì äñäçø-óíí Òíóñíí Ì äëäó. Ñÿðíä ÿí ääíð-óò íä- áóðëäç - ääëóí äíðäëüíäÿ ëí³ää "Óäÿ ð³ó Òðóñííäíí", ððó- ñää-äíäÿ ðíäíäë ä, ñóó. ²ääí Ä³ëüääëüíää³- ääííää, ç ññòí- ðó ð äçäää³ ääóüë³, ðäçÿçÿçñÿ ÿí³çíääí³ç ñäñíç Ì äëääííó³.

Ó Äääðóëëóó íää íäçääë "Äëíääë ñäÿð- èä" çää-úç ñääð äÿáðóíí çäíðí³ë Ë³ëä³ Êäñóÿí. Ó ððääí íää ñíääÿäë³ää, íä íäøó äóíëó ñëäçä- íä, øðí ääðøäääííÿ ðäíðó ðäÿðë³ çÿçÿÿððóä ñäíäñäääë³äü ððóðëäää ð³ðó-íäë íäë íäÿç³³, äó-äóü äíëäñäí ð-úðäë³ íäääÿÿäääë ää íäää- ëíëüíäää ñääð äóøó. Òíó ääí äóííÿ ððóí, øðí ç øÿíððó çäää³ äçäðäðë³ çíäðíäçÿððä ää-ííÿ ð- ðäíí³, çäÿçäííÿ ç ñÿííäí æóóü, íääë³æÿííäí ð-äëäääëä ää ää-íäñó³.

Той дзіўнай ночы харакство, Глыбока ў сэрцы залягло, Заўжды, як бачу зоркі ноччу, Па небе я ў дзяцінства крочу.

Ç äëüäíë³ ðäðäÿ-íí ðäëäí ðäÿðëä ää- äíðóü ððä çäííÿäëü ñääí ðíäíäë Ì íäü.

Няма беларусаў без роднае мовы... За здраду прысуд быў заўсёды суровы, Мы моваю продкаў сваіх пагарджаем, Чужыя мы ведаем, роднай не знаем.

Ты стварыў, мой Божа, месяц нам і сонца, Толькі людзі ў цемры ўсё яшчэ жывуць, Ды ідуць у пекла чарадой бясконцай, Злосць, адчай, нявер'е іх, спялых, вядуць.

Ціха на калені ўстану і заплачу, Кепскага нямала ў сабе я бачу, Я схілюся долу, Божа, дай мне сілу, Каб мне з гэтакім сэрцам не сыйсці ў магілу.

Вø-ÿääííí ääðøäí Ë³ëäÿ Êäñóÿí äüíí- ñóü ñóðíäü ððóñää ñó-äñí³ëäí, ä Ì íäääð³ íäëäëüë³ Ì³íóëüí ðäëäëäííÿ ðäëäððäç:

Сваімі рукамі мы мову забілі, Чужою для сэрца яе мы зрабілі, Але пахавалі яе мы дарма, Бо сталі народам, якога няма.

Навучы, мой Божа, як мне асвяціцца, Хай душы балючай рана загаіцца, Каб любоў і радасць напаўнялі сэрца, Ды каб мог хто іншы ля мяне сагрэцца.

Няма беларусаў без роднае мовы, За здраду прысуд быў заўсёды суровы. Мы моваю продкаў сваіх пагарджаем, Чужыя мы ведаем, роднай не знаем.

Äëüäíëä ëðäíäëüíí ð³ ðääðøää ääë³ ç äí³- ñäí íäí ðäðäñäää ðíäíäë ððóðíäü, ç óñíäí³íäí³ äçÿø³íðää.

Але яна ў полі і ў лесе гучыць, Бо мову зямлі немагчыма забіць, Маліліся моваю продкі за нас, Што ведалі Божы закон у свой час.

ÄÍÑÄÍÛ

Маладзіцай на кірмаш прыбралася восень, З залатых лясоў суженка, хустка - неба прасінь. Раскідала па балотах завушніцы-журавіны, Ды гараць на яе шыі цуда-пацёркі рабіны.

Маліцеся людзі аб роднае мове, Па нашай зямлі хай пакрочыць у абнове, Крынічкаю звонкаю хай загучыць, Як чысты вясновы струмень зазвініць.

Распусціла над зямлёй водар яблык спелых, Апрунула восень світу, усю з туману белых. Яна дбайна працавала ў лесе, полі, садзе. Сабярэ цяпер тавары, у вазок свой сядзе,

Бог птушкам даў мову, яны не мяняюць, Салюкі варонамі не заспяваюць, Уласную мову даў кожнаму Ён, Каб не будавалі мы зноў Бабілон.

Развітаецца ў паедзе ў крышталёвы ранак, Маразок ужо бярэцца, халадней світанак. Над зямлёй закружыць снег, ранак пабялее, Так зіма ідзе да нас і вядзе завеі.

Ïÿíä ñóííääó, øðí ëíäíü, øðí ððäç "Äëíääë ñäÿðëä" íäçíä, Ì³øäç ðäíð-äñòð Ë³ëä³ Êäñóÿí, ðäðäçäää ððóäíííÿ Ì³íäíóü äñää³- ñäää ääëðäíäííÿ ää äóðíçííó äüøóííü, ÿç³ÿ -äñäí ðäääðøäçä øÿðäë äóäç, ííäñòð³ ëäí íó- ðäðííü ðäðóÿíäë³çíäí ñó-äñí³ää æóóü.

Оë. Äðëë, сьбар Саюза беларускіх пісьменнікаў.

Над хатамі дымок бруіць, Ды пад нагамі снег рыпціць. Прыгожы маладзік рагаты, Дарогу свеціць нам да хаты.

Ï ðä ñäíë ääääíä ääñ- íää, ç ëäðÿííü Ì³í-óë Ñäÿðä- ñëäç Êíëëä. Ó³ëääüÿ çääñóë³ ððä ñëóøëäää äçäää Ñöÿíäíä

çäääää äÿäíçä ää-äðóíí, ðä- ÿðëä Ääë³íä Êäðääíäçñëäÿ. Ìðóíäíñ³, øðí äëííü äçää ñëó- æóç ó ääðñë³ äíëñó³ ñäÿç íä ääðä ç ðäëíÿ Ì³ëääÿ ²². Ìäñëÿ ñääð³ çäääë ää ððíäëäð íäëäëüë³ -óëëäüó ðäñäíü ððä- ñíÿääë³ Óëääç³ ð³ Äçððó³ Ñÿð- ääë Óäëñóíë.

Ï äæäëü, íä ðäí³ëä-äñó íä äííääü çñ³ ððóñóðííó. Äüðäøäíä ððääíçæóóü øüëë ðäë³ ää-äðóíí íä ñÿäçää ÓÄÍ.

Ääë³íä Ç³íëää³. Ï ä çäü Ì ëäó: Òíóñíí Ì äëäó; äüëäíäçøü Ñ. Óäëñóíë ³ Ó Äçððó.

Ñóííëëä ÓÄ Ì ó²ðëóóëó "Êðüä³-ü" äüääëä ííäüÿ èäëäíäðü íä 2018 äíä

Ääëäðð- ë³ ëëóä "Êðüä³- ðü", øðí ðóíë- öüÿíóä ç ²ðëóó- ëó, äüäë óäí ððäüüóóëíüÿ ëäëäíäðü, äëä äÿóüí ääçäí äë- ðäíÿ ðäëäíë³³ ë³øÿííü çäëÿí- ääðüëäç íääðó- ëäääë³³ äÿç³ë³ íäñóäííü ðäðä- ë³äíü çäëÿíäð, óÿë³ äëðäíÿ çäüíëäç ç ððä- ääçäííó ñäí³í ëëóääí ððäüü-

öüëííó ääëäððë³³ ñäÿðäç öüó ñäÿðäç. ðäëäíä ðääääðää äíñäííä íä äÿ-

Íäø ëäð.

Äçðäðü ääëäí ääëäçííÿ çä ðäääíð ³ ääëäüíäñóü ððüääçäíäë³ çíóäðíäüó³. ðÿääëüÿ ðëëäíñü íä äÿððää.

Ääçäðä íääðóëäääíä ç Ë³ñëäë çðëääí³. 231300, ä Ë³ää, äóë. Êäí³íëäÿ, 23. Äüääää: Óñäííää³íää³íää³íää³ "Äüääääë³ äíí ÓÄ Ì". Ääçäðä ðääíñäíä ää äðëó 25.12.2017 ä. ó 17.00. Çäííää ¹ 2759. Ää³, Ì 2 äðëäääíüÿ äðëóøó. Íäëää 1500 äñíäííäçä. Ïääíñíü³íü³íä: 63865. Êíø ð ðääíñë³: 1 Ì äñ.- 1,62 ðóä., 3 Ì äñ.- 4,86 ðóä. Êíø ð óðíçí³óó: ðä ääííçäíäñó³.

Ðÿääë ð äð Ñ ð äí³ñëäç Ääëääää³- Ñóäí³ë

Ðÿääëöüëíäÿ èäëäü³ÿ:

Äëäíä Äíñ³í, ð ðäñü Äää³-, ð ëÿ Ääëíë, Ì äðüÿ Äääää³ë, Äëÿëäë Êäðíäíäë, ÿëä Íë³íä, ²ääð Ì ääëäííä³-, Äëÿëäë Íÿðëä³-, Ñóäíñëäç Ñóäí³ë, Ïäääë Ñöÿðëí, Äëää Óððäç, Äçÿíñ Óóøóííë³, Äëÿëäë Óäëäðíçñë³. <http://naszaslowa.by/> <http://pawet.net/> <http://kamunikat.org/> <http://tbn-mova.by/> <http://nashaslova.mns.by/>

Çäñíääëüí³ë: ÓÄ Ì³íÿ Óðäíó³øëä Ñëäðóíü. Ïäñääü-äííä ää äÿñ³ñ ð ääðü³ ¹ 908 ää 18 ñíäëíÿ 2009 ä. äüääçäíä Ì³í³ñöÿðñäää³ ðíäðäíäüó³ ðÿñíóääë³ Ääëäððü. Ääðäñ äÿääëüü³: 231293, Ë³äñë³ð-í, ä. Ääë³íä. Ääðäñ äëÿ ð ð íäüð ääíðäçäííäíç: 231282, ä. Ë³ää-2, í/ñ 7. Ä-mail: naszaslowa@tut.by